

קונדו, דוד

דוד, בן אסתר ויוסף, נולד ביום י"ג בשבט תש"ה (27.1.1945) בבגדד שבעירק ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1951. הוא למד בבית-הספר היסודי "אריאל" במעוז ציון, ואחרי-כן המשיך את לימודיו בבית-הספר התיכון לבנים "דוגמה" בירושלים, במגמה ההומנית. דוד היה בן למשפחה מרובת-ילדים. לאחר עלותה ארצה השתקעה המשפחה במעוז ציון שבפרוזדור ירושלים. בזמן שלמד בבית-הספר התיכון, היה דוד פעיל בגדנ"ע.

הוא התחנך בבית דתי והיה שומר מסורת, וחבר נאמן לכל חבריו. דוד היה הבכור במשפחה ואמו הייתה קשורה אליו יותר מאשר לכל ילדיה, שררו ביניהם קרבה ואהבה מיוחדת במינה והבנה מוחלטת.

דוד גויס לצה"ל בסוף אוגוסט 1963 והוצב לחטיבת "גולני". לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס מ"כים חי"ר, נשלח כמ"כ רובאים לבסיס האימונים של החטיבה. כעבור זמן הועבר לגדוד "הבוקעים הראשון" של החטיבה.

לאחר שסיים את שירותו הסדיר, הושם דוד לחיל השריון והוצב לשירות מילואים כמש"ק חרמ"ש בגדוד שריון. ברבות הימים אף השתלם בקורס לצוותי מרגמות 120 מ"מ. לאחר שהשתחרר מהשירות הסדיר, החל לעבוד במועצה המקומית מבשרת ציון ושם עבד עד יומו האחרון. הוא נשא לאישה את חברתו שושנה וברבות הימים נולדו להם שני בנים, ארז ואופיר. הוא היה בעל טוב ונאמן ואב מסור ואוהב לילדיו. לא היה דבר יקר יותר ממשפחתו האהובה. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים, נקרא דוד ליחידתו והשתתף עמה בקרבות הבלימה ברמת-הגולן. ביום י"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בצומת "יריב" שברמת-הגולן, נפגע דוד באש שנורתה ממארב ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה ושני בנים, הורים, שמונה אחיות ושני אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי. נפילתו הייתה מכה קשה לאמו, שלא יכלה לעמוד בה. שנה וחצי לאחר נפילת דוד החזירה נשמתה לבוראה.

משפחתו תרמה לזכרו ספר תורה לבית-הכנסת "אחדות ישראל" במעוז ציון ב'.